SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 2. aprila 2009 *

V zadevi C-459/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Avstrija) z odločbo z dne 20. septembra 2007, ki je prispela na Sodišče 9. oktobra 2007, v postopku

Veli Elshani

proti

Hauptzollamt Linz,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. Klučka, U. Lõhmus (poročevalec), sodnika, P. Lindh, sodnica, in A. Arabadjiev, sodnik,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 24. septembra 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, zastopnica,

– za dansko vlado B. Weis Fogh, zastopnica,

– za poljsko vlado M. Dowgielewicz, zastopnik,

– za finsko vlado J. Heliskoski, zastopnik,

– za Komisijo Evropskih skupnosti S. Schønberg in M. Šimerdová, zastopnika, skupaj z M. Núñez-Müllerjem, odvetnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. novembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 202 in 233, prvi odstavek, točka (d), Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 (UL L 311, str. 17, v nadaljevanju: carinski zakonik).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med V. Elshanijem in Hauptzollamt Linz (glavni carinski urad Linz, v nadaljevanju: Hauptzollamt) v zvezi z nastankom in ugasnitvijo carinskega dolga.

Pravni okvir

3 V členu 4 carinskega zakonika je predvideno:

„V tem zakoniku veljajo naslednje opredelitve:

[…]

19) ‚Predložitev blaga carini' pomeni uradno obvestilo carinskim organom, ki se opravi na predpisan način, da je blago prispelo k carinskemu uradu oziroma na drug kraj, ki so ga carinski organi določili oziroma odobrili.

[…]"

4 V členu 38 carinskega zakonika je določeno:

„1. Blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti, mora tisti, ki ga vnese, nemudoma in po potrebi po prometni poti, ki jo določijo carinski organi, in skladno s podrobnostmi, ki jih [ti] določijo, prepeljati:

a) do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na vsak drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo ti organi;

[…]

2. Vsaka oseba, ki prevzame prevoz blaga po vnosu na carinsko območje Skupnosti, predvsem zaradi pretovarjanja, postane odgovorna za izpolnitev obveznosti iz odstavka 1.

[…]“

5 V členu 40 carinskega zakonika je določeno:

„Blago, ki ob uporabi člena 38(1)(a) prispe na carinski urad ali na vsak drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi, mora carini predložiti oseba, ki je to blago vnesla na carinsko območje Skupnosti, ali po potrebi oseba, ki po vnosu blaga prevzame prevoz tega blaga.“

6 V členu 202 carinskega zakonika je predvideno:

„1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

a) z nezakonitim vnosom blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, na carinsko območje Skupnosti, ali

[…]

V skladu s tem členom se šteje za nezakoniti vnos vsak vnos, pri katerem gre za kršitev členov 38 do 41 in druge alinee člena 177.

2. Carinski dolg nastane v trenutku nezakonitega vnosa blaga.

3. Dolžniki so:

– oseba, ki je nezakonito vnesla blago,

– […]“

7 V členu 203 carinskega zakonika je predvideno:

„1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

– z nezakonito odstranitvijo blaga, zavezanega uvoznim dajatvam, izpod carinskega nadzora.

2. Carinski dolg nastane v trenutku odstranitve blaga izpod carinskega nadzora.

[…]“

8 V členu 233 carinskega zakonika je določeno:

„Brez vpliva na veljavne določbe o zastaranju carinskega dolga in o neizterjanem znesku carinskega dolga v primeru, ko je bila sodno ugotovljena plačilna nesposobnost dolžnika, carinski dolg ugasne:

a) s plačilom zneska dajatev;

b) z odpustom zneska dajatev;

c) če se za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila dajatev:

– carinska deklaracija […] razveljavi,

– če se blago pred prepustitvijo zapleni in istočasno ali pozneje odvzame ali se na ukaz carinskih organov uniči, v skladu s členom 182 uniči ali odstopi ali se zaradi same narave blaga, nepredvidljivega dogodka ali višje sile uniči ali nepovratno izgubi;

d) če se blago, za katero je nastal carinski dolg v skladu s členom 202, ob nezakonitem vnosu zapleni in istočasno ali pozneje odvzame.

V primeru zaplembe in odvzema se v okviru kazenske zakonodaje, ki se uporablja za carinske prekrške, carinski dolg ne šteje za ugaslega, če kazenska zakonodaja države članice predvideva, da carine služijo kot podlaga za določitev kazni ali da obstoj carinskega dolga služi kot podlaga za kazenski pregon.“

9 V zvezi z vnosom blaga v Skupnost člen 163 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 (UL L 253, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2787/2000 z dne 15. decembra 2000 (UL L 330, str. 1), določa:

„1. Za izvajanje člena 32(1)(e) in člena 33(a) zakonika se šteje za kraj vnosa blaga na carinsko območje Skupnosti:

[…]

c) za blago, ki se prevaža po železnici, rekah ali cestah, kraj prvega carinskega urada;

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

10 Iz spisa, predloženega Sodišču, je mogoče razbrati, da je policija Land de Oberösterreich na območju Eferdinga opravila telefonsko prisluškovanje v povezavi s tihotapljenjem cigaret. Pri tem se je pojavil sum, da V. Elshani in njegov brat v dveh turističnih avtobusih tihotapita cigarete s Kosova v Avstrijo.

11 Zaradi tega telefonskega prisluškovanja je bil V. Elshani prijet v neposredni bližini kraja Wels (Avstrija) na enem od teh avtobusov, na katerem je bilo na osrednjem prehodu skritih 150 paketov cigaret. Avtobus še ni prispel v namembni kraj Eferding. Avstrijski carinski organi so zasegli cigarete ter jih nato pod uradnim nadzorom odvzeli in uničili.

12 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari mora odgovarjati za carinski dolg, ki je nastal v obdobju od 19. do 21. maja 2001. Natančen datum je treba določiti glede na trenutek, ko so bili – glede na smer poti najprej s Kosova v Brindisi (Italija) čez Albanijo in nato v Avstrijo – paketi cigaret nezakonito vneseni na carinsko območje Skupnosti.

13 Hauptzollamt je z odločbo z dne 13. novembra 2002 od tožeče stranke iz postopka v glavni stvari zahteval plačilo 961,46 EUR uvoznih dajatev za navedene pakete.

14 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari se je 13. decembra 2002 pritožila zoper to odločbo. Hauptzollamt je 7. julija 2003 to pritožbo zavrnil kot neutemeljeno.

15 Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz, ki mora odločiti o pritožbi V. Elshanija zoper zadnjenavedeno odločbo, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Merilo za ugasnitev [carinskega dolga] iz člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika […] se ne nanaša na trenutek nastanka carinskega dolga, temveč na obdobje po nastanku carinskega dolga, saj je določeno, da gre za carinski dolg, ki je ‚nastal' v skladu s členom 202 carinskega zakonika. Ali je treba torej besedno zvezo ‚ob nezakonitem vnosu' iz člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika razlagati tako,

– da se vnos na carinsko območje Skupnosti blaga, za katero je carinski dolg nastal v skladu s členom 202 carinskega zakonika, konča že takrat, ko je blago prepeljano do [carinskega] urada ali na drugo mesto, ki ga določijo carinski organi, vendar najpozneje takrat, ko blago zapusti sedež [carinskega] urada ali sicer določeno mesto, saj je s tem vstopilo na carinsko območje, tako da poznejši zaseg in odvzem blaga ne povzročita ugasnitve carinskega dolga,

ali tako,

– da traja vnos na carinsko območje Skupnosti blaga, za katero je carinski dolg nastal v skladu s členom 202 carinskega zakonika, z gospodarskega vidika tako dolgo, dokler še traja njegov prevoz, obravnavan kot enoten proces, povezan

z vnosom blaga na carinsko območje, to je dokler blago ne prispe do prvega namembnega kraja in tam ostane, tako da zaseg in odvzem blaga vse do tega trenutka še lahko povzročita ugasnitev carinskega dolga?

2. Ob nezakonitem ravnanju v smislu člena 202 carinskega zakonika, ki je odkrito ob vnosu, carinski dolg nujno ugasne. Nasprotno zaseg blaga neposredno ob odstranitvi blaga izpod carinskega nadzora ne povzroči takojšnje ugasnitve carinskega dolga, ker gre v tem primeru za nezakonito ravnanje v smislu člena 203 carinskega zakonika. Ali je treba torej člen 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika razlagati tako, da navedena ugasnitev carinskega dolga, za katero je izrecno določeno, da velja le, kadar je dolg nastal v skladu s členom 202 carinskega zakonika, kljub temu izpolnjuje zahtevo po enakem obravnavanju nezakonitih ravnanj?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

16 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 202 in 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika razlagati tako, da zaseg blaga, ki je bilo nezakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti, povzroči ugasnitev carinskega dolga le, če se zaseg zgodi, preden blago zapusti carinski urad, ali če povzroči tako ugasnitev šele, če se zgodi pozneje, med prevozom, vendar preden prispe v prvi namembni kraj.

17 Avstrijska vlada trdi, da je besedna zveza „ob nezakonitem vnosu“ iz člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika sestavljena iz samostojnega pojma, ki obsega časovno obdobje, ki se ne sme zamenjati s trenutkom vnosa na carinsko območje *per se*, ki se konča že s samim prehodom meje.

18 Po mnenju avstrijske in finske vlade vnos blaga, za katero nastane carinski dolg v skladu s členom 202 navedenega zakonika, z gospodarskega vidika traja, dokler traja njegov prevoz, obravnavan kot enoten proces, to je dokler blago ne prispe do prvega namembnega kraja, tako da zaseg in odvzem blaga vse do tega trenutka še lahko povzročita ugasnitev carinskega dolga. Ta razlaga naj bi bila v skladu z gospodarsko funkcijo carinskih dajatev in njihovim ciljem, da carinski dolg ugasne, če je nezakonito vneseno blago zaseženo in odvzeto, preden vstopi v gospodarski krogotok.

19 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je vnos blaga na carinsko območje Skupnosti, kot ga urejajo zlasti členi od 37 do 57 carinskega zakonika – določbe, ki veljajo za blago, vneseno na to območje, dokler ne pridobi carinsko dovoljene rabe ali uporabe – pri vnosu po kopnem končan že zgolj s tem, da blago prestopi mejo, in da ta pojem ne sovpada s pojmom „nezakoniti vnos“ v smislu člena 202 tega zakonika.

20 Iz člena 202(1) carinskega zakonika je namreč mogoče razbrati, da je „nezakoniti vnos“ v smislu te določbe zlasti vsak vnos, pri katerem gre za kršitev členov od 38 do 41 navedenega zakonika.

21 Sodišče je odločilo, da je nezakoniti vnos uvoz blaga, pri katerem niso upoštevane te stopnje, določene v carinskem zakoniku. Prvič, v skladu s členom 38(1) tega zakonika mora biti blago, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti, nemudoma pripeljano

bodisi na določen carinski urad bodisi v prosto skladišče. Drugič, v skladu s členom 40 navedenega zakonika je treba blago, ko prispe na carinski urad, predložiti. Predložitev blaga carini je v členu 4, točka 19, istega zakonika opredeljena kot uradno obvestilo carinskim organom, ki se opravi na predpisan način, da je blago prispelo na carinski urad oziroma na drug določen ali odobren kraj (sodba z dne 3. marca 2005 v zadevi Papismedov in drugi, C-195/03, ZOdl., str. I-1667, točka 26).

22 Iz besedila členov od 38 do 41 carinskega zakonika je razvidno, da mora biti blago za določitev, ali je bilo zakonito vneseno na carinsko območje Skupnosti, od prispetja odpeljano na carinski urad ali v prosto skladišče in biti predloženo v carinjenje. Zadnjenavedena dolžnost, ki jo ima odgovorni za vnos ali za prevoz, ima namen zagotoviti, da carinski organi niso obveščeni le o dejstvu, da je blago prispelo, temveč tudi o podatkih, ki se nanašajo na vrsto predmeta ali proizvoda, za katerega gre, in količino tega blaga. Dejansko so to tisti podatki, ki bodo omogočili pravilno opredelitev blaga z namenom njegove tarifne klasifikacije in, če je potrebno, izračuna uvoznih dajatev (zgoraj navedena sodba Papismedov in drugi, točka 27).

23 Glede tega je Sodišče ugotovilo, da je iz besedila in sistematike členov 4, točka 19, 38(1) in 40 carinskega zakonika razvidno, da mora biti blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti, predloženo carini. Okoliščina, da je blago spravljeno v skrivnem predelu vozila, v katerem se prevaža, ne povzroči, da ta obveznost zanj ne velja (sodba z dne 4. marca 2004 v združenih zadevah Viluckas in Jonusas, C-238/02 in C-246/02, Recueil, str. I-2141, točka 22).

24 Dodati je treba, da se – kot je razvidno iz člena 163(1)(c) Uredbe št. 2454/93, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 2787/2000 – za določitev carinske vrednosti uvoženega blaga za „kraj vnosa blaga na carinsko območje Skupnosti“ za blago, ki se prevaža po kopnem, šteje kraj prvega carinskega urada.

25 V skladu s tem, kot pravilno zatrjuje Komisija Evropskih skupnosti, se nezakonit vnos blaga zgodi takoj, ko gre to prek prvega carinskega urada na carinskem območju Skupnosti, ne da bi bilo tam predloženo.

26 Zato je treba ugotoviti, da je predmet „nezakonitega vnosa“ na to območje v smislu člena 202 carinskega zakonika blago, ki je s tem, da je prestopilo zunanjo kopensko mejo Skupnosti, na navedenem območju na drugi strani prvega carinskega urada, ne da bi bilo tja prepeljano in ne da bi bilo predloženo carini, iz česar se je mogoče sklepati, da carinski organi od oseb, odgovornih za izpolnitev te obveznosti, niso prejeli obvestila o vnosu tega blaga.

27 Poleg tega je iz besedila člena 202(2) in (3) carinskega zakonika mogoče razbrati, da postopek uvoza blaga na carinsko območje Skupnosti, ki poteka pod pogoji, opisanimi v prejšnji točki, povzroči nastanek carinskega dolga, ki ga nosi zlasti oseba, ki je izvedla tak uvoz, prav ob nezakonitem vnosu, in sicer takoj, ko je ugotovljeno, da formalnosti, predvidene zlasti v členih od 38 do 41 navedenega zakonika, niso bile izpolnjene. S tem nezakoniti vnos in nastanek carinskega dolga nastopita sočasno.

28 Ker pa zaseg blaga ob nezakonitem vnosu in sočasni ali poznejši odvzem na podlagi člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika povzročita ugasnitev carinskega dolga, se postavlja vprašanje, kdaj mora biti opravljen navedeni zaseg, da bi imel za dolžnika oprostilne učinke.

29 Ugotoviti je treba, da je cilj ugasnitve carinskega dolga, predvidene v členu 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika, preprečiti, da bi bila dajatev naložena tudi za

blago, ki – čeprav je bilo na ozemlje Skupnosti vneseno nezakonito – ni bilo dano na trg in torej v konkurenčnem smislu ni ogrozilo blaga Skupnosti.

30 V kontekstu carinskega zakonika zaseg z odvzemom blaga ob nezakonitem vnosu, predviden v členu 233, prvi odstavek, točka (d), tega zakonika, tako kot v primerih iz točk od (a) do (c) navedenega člena 233, prvi odstavek, in sicer ob plačilu zneska dajatev, odpustu zneska dajatev, razveljavitvi carinske deklaracije in, pred prepustitvijo, zasegu z odvzemom, uničenju, odstopu ali nepovratni izgubi deklariranega blaga, pomeni razlog za ugasnitev carinskega dolga, ki ga je treba razlagati ozko.

31 To analizo potrjuje sodna praksa Sodišča, ki je v sodbi z dne 14. novembra 2002 v zadevi SPKR (C-112/01, Recueil, str. I-10655, točka 31) odločilo, da člen 233 carinskega zakonika upošteva nujnost varstva virov lastnih sredstev Skupnosti, to je cilj, ki se ne sme ovirati z uvedbo novih razlogov za ugasnitev carinskega dolga. Ta nujnost obstaja še posebej pri določitvi trenutka, v katerem mora nastopiti zaseg blaga, ki bi lahko povzročil ugasnitev carinskega dolga v zvezi s tem blagom.

32 Glede tega je treba opozoriti, da prisotnost nezakonito vnesenega blaga na carinskem območju Skupnosti sama po sebi pomeni zelo veliko nevarnost, da bo to blago nazadnje sproščeno v gospodarski krogotok držav članic in da bo – ko bo to blago zapustilo območje prvega carinskega urada znotraj navedenega območja – manj možnosti, da ga bodo carinski organi med naključnimi pregledi odkrili.

33 Carinski uradi, ki strateško ležijo na mejnih prehodih zunanjih meja, so namreč v najboljšem položaju za izvajanje intenzivnega nadzora blaga, ki vstopa na carinsko

območje Skupnosti, da bi se izognili nelojalni konkurenci s proizvajalci Skupnosti in preprečili izgubo davčnih prihodkov, povezano s tihotapskimi uvozi.

34 Zato zaseg blaga, vnesenega na carinsko območje Skupnosti, pri katerem gre za kršitev formalnosti, predvidenih v členih od 38 do 41 carinskega zakonika, ki nastopi na drugi strani prvega carinskega urada znotraj tega območja in ki se zgodi skoraj po naključju, ne more povzročiti ugasnitve carinskega dolga v smislu člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika.

35 Finska vlada trdi, da ta razlaga člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika krši načelo enakega obravnavanja, ker so osebe, ki so blago nezakonito vnesle v smislu člena 202 carinskega zakonika, v drugačnem položaju glede na to, ali je njihovo ravnanje odkrito v mejnem carinskem uradu ali na njegovi drugi strani.

36 V skladu z ustaljeno sodno prakso se diskriminacija izkazuje z uporabo različnih pravil za primerljive položaje oziroma istega pravila za različne položaje (glej sodbo z dne 22. decembra 2008 v zadevi Truck Center, C-282/07, ZOdl., str. I-10767, točka 37 in navedena sodna praksa).

37 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se različno obravnavanje, predvideno v členu 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika v zvezi z ugasnitvijo carinskega dolga – glede na to, ali je nezakonito vneseno blago zaseženo ob tem vnosu ali pozneje –, nanaša na dva položaja, ki – kot je razvidno iz točk 32 in 33 te sodbe –, nista objektivno primerljiva glede na nevarnost, ki jo prisotnost navedenega blaga na carinskem območju Skupnosti pomeni za interese zadnjenavedene.

38 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člena 202 in 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika razlagati tako, da mora za ugasnitev carinskega dolga zaseg nezakonito vnesenega blaga na območje Skupnosti nastopiti, preden gre navedeno blago prek prvega carinskega urada znotraj tega območja.

Drugo vprašanje

39 Predložitveno sodišče želi z drugim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je člen 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika v nasprotju z načelom enakega obravnavanja, ker ugasnitev carinskega dolga omejuje na zaseg blaga ob nezakonitem vnosu, pri čemer izvzema zaseg, izveden v drugih primerih nezakonitega ravnanja, kot je odstranitev blaga izpod carinskega nadzora, določena v členu 203 carinskega zakonika.

40 Poudariti je treba, da je na podlagi ustaljene sodne prakse le nacionalno sodišče, ki odloča v sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ki jo je treba sprejeti, pristojno za presojo, glede na posebnosti zadeve, o tem, ali potrebuje za izdajo sodbe predhodno odločbo, in o pomembnosti vprašanj, ki jih postavi Sodišču (glej sodbo z dne 15. junija 2006 v zadevi Acereda Herrera, C-466/04, ZOdl., str. I-5341, točka 47 in navedena sodna praksa).

41 Kljub temu je Sodišče presodilo, da ne more odločati o vprašanju za predhodno odločanje, ki mu ga je postavilo nacionalno sodišče, ker je očitno, da razlaga ali presoja veljavnosti pravila Skupnosti, ki jo je zahtevalo nacionalno sodišče, ni v nobeni zvezi z resničnostjo ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih ali pravnih elementov, potrebnih za to, da bi dalo koristen odgovor na postavljena vprašanja (glej zgoraj navedeno sodbo Acereda Herrera, točka 48).

42 Utemeljitev vprašanja za predhodno odločanje ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali domnevnih vprašanjih, temveč je dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora (glej sodbo z dne 12. marca 1998 v zadevi Djabali, C-314/96, Recueil, str. I-1149, točka 19, in zgoraj navedeno sodbo Acereda Herrera, točka 49).

43 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče, kot je razvidno iz samega besedila drugega vprašanja in razlogov, ki jih je to sodišče navedlo v podporo temu vprašanju, prosi Sodišče za presojo veljavnosti člena 233, prvi odstavek, točka (d), carinskega zakonika, ker bi dejstvo, da ta določba ne predvideva ugasnitve carinskega dolga tudi v primeru iz člena 203 carinskega zakonika, to je ob odstranitvi blaga izpod carinskega nadzora, lahko pomenilo kršitev načela enakega obravnavanja.

44 Iz predložitvene odločbe in stališč, predloženih Sodišču, je mogoče razbrati, da odstranitev blaga izpod carinskega nadzora, določena v členu 203 carinskega zakonika, kot dejstvo, ki ustvarja carinski dolg, ni upoštevna v okviru postopka v glavni stvari.

45 Zato je treba ugotoviti, da – kot sta v stališčih navedli avstrijska vlada in Komisija –, to vprašanje očitno ni nikakor povezano s predmetom spora o glavni stvari, ki se nanaša na carinski dolg, ki je na podlagi člena 202 carinskega zakonika nastal zaradi nezakonitega vnosa blaga na carinsko območje Skupnosti.

46 Na drugo postavljeno vprašanje zato ni treba odgovoriti.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Člena 202 in 233, prvi odstavek, točka (d), Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, je treba razlagati tako, da mora za ugasnitev carinskega dolga zaseg nezakonito vnesenega blaga na območje Evropske skupnosti nastopiti, preden gre to blago prek prvega carinskega urada znotraj tega območja.**

2. **Na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.**

Podpisi